

(VECHT)SCHEIDEN DOET LIJDEN

Richard van Schaik

1. Inleiding
2. Gereed voor het gevecht
3. Sparren
4. Het vechten
5. Algemene informatie
6. Ouderverstoting
7. De volgende ronde(s) en het convenant
8. Ouderschapsplan
9. Mediation
10. Voorlopige voorziening
11. Alimentatie
12. partneralimentatie
13. Kinderalimentatie
14. Inkomen
15. Verdeling van de boedel
16. Scheiding van Tafel en bed
17. Samengesteld gezin
18. Samenlevingscontract en geregistreerd partnerschap
19. Omgangsrecht
20. Wie woont waar
21. Wat kost het?
22. Procesreglement alimentatieprocedure

Inleiding

Gemiddeld duurt een huwelijk tegenwoordig niet langer dan een jaar of veertien en het vijfde jaar is vaak een cruciaal moment waarop huwelijken beëindigd worden.

Een op de drie huwelijken strandt dan ook vroeg of laat. Partners raken uitgepraat, zijn het steeds meer oneens over allerhande onderwerpen, hebben gewoon botsende karakters, of komen een ander tegen die meer aan de verwachtingen voldoet.

Ruzies ontstaan en worden meestal wel weer bijgelegd, maar het venijn blijft vaak hangen en de ruzies ontstaan steeds vaker. Vanaf het moment dat er duidelijk bij beiden een andere kijk op het leven ontstaat, is de kans groot dat het eens zo mooie huwelijk eindigt in een scheiding, die in de praktijk meestal wordt geïnitieerd door de vrouw.

Vrouwen willen ruzies liever (lang)uitpraten of uitdiepen, terwijl mannen dit soort gesprekken liever mijden. Meninge van schoonmoeder en vriendinnen gaan meewegen en voor dat een van beiden het soms in de gaten heeft is het oorlog.

Ook losse handjes, seksuele of financiële problemen, of vreemdgaan kunnen van doorslaggevende betekenis zijn om het scheidingsproces in werking te zetten.

Zodra een scheiding niet alleen gepaard gaat met onderlinge ruzies, maar ook met rechtszaken, waarbij in veel gevallen vaak ook de kinderen betrokken worden spreekt men al snel over een vechtscheiding.

Natuurlijk zal er een periode geweest zijn, waarbij de partner willens en wetens voortdurend over grenzen is gegaan, dat er eenzaamheid was, of dat de partner vond dat de opvoeding van de kinderen wel erg van een kant moest komen. Maar wanneer er juist op die momenten niet goed over gesproken is, misverstanden uit de wereld worden geholpen, of meningsverschillen niet worden opgelost zal het huwelijk vroeg of laat op de klippen lopen.

Als het woord scheiding eenmaal gevallen dan komt vaak ineens en tegelijkertijd alle jarenlange opgekropte boosheid eruit en zijn de partners niet meer voor elkaar aanspreekbaar.

Gereed voor het gevecht

Maar al te vaak probeert een van de scheidende partners er via allerlei acties en vaak ook juridische procedures er voor te zorgen dat het leven van de voormalige partner zo moeilijk en zo zwaar mogelijk wordt.

Ook al zijn beide exen vast van plan om alles netjes en beheerst te regelen en dachten ze allebei zich nooit te zullen verlagen tot eindeloos gekibbel en getouwtrek, toch kunnen principes of heftige emoties de overgang naar een vechtscheiding soms erg klein maken.

Bij een vechtscheiding is een van de voormalige partners het niet eens met bepaalde regelingen, vereffeningen, of verdelingen en probeert zijn of haar gelijk te halen.

Vaak beseft de ex partner van zichzelf niet eens meteen dat een vechtscheiding zich ontwikkeld en ontkent dit ook voor zichzelf, ook al geeft diegene bij elke discussie geen duimbreed toe en vecht deze alles aan wat maar enigszins niet in het eigen straatje past.

Soms wordt zelfs een vuil spel gespeeld en beperkt de vechtscheiding zich niet tot discussies. Dit gebeurt dan door het niet respecteren of accepteren van de omgangsregeling, of wanneer de een de ander zwart maakt bij familie, vrienden of kennissen.

Maar ook wanneer de financiën niet goed geregeld of nagekomen worden, of het scheidingsproces onnodig lang vertraagd wordt.

Wanneer beide partners een vechtscheiding willen voorkomen is het verstandig om te proberen om in alle situaties de kalmte te bewaren en de emoties de baas te blijven, vooral in het bijzijn van de kinderen.

Meteen een advocaat inschakelen in plaats van een mediator kan ook olie op het vuur gooien, omdat deze afspraken over de kinderen, de woning en de boedel al meteen scherp zal stellen.

Zelfs al schakelt een van beiden een advocaat in en valt er een dagvaarding in de bus dan is het belangrijk om niet meteen boos of vijandig te reageren.

Door het een dagje te laten bezinken en er met elkaar over te praten kan nog steeds een vechtscheiding voorkomen worden. Om een vechtscheiding te voorkomen is het goed om niet zelf de oorzaak te zijn of op zijn minst door er voor te zorgen dat meningsverschillen niet escaleren.

Sparren

Als de ene partner wil scheiden, maar de andere partner niet, dan moeten beiden naar een advocaat en is er een beschikking van de rechter nodig.

Scheiden is verliezen. Verliezen van je kinderen, de woning, financiële stabiliteit, status, materialistische en/of emotionele zaken en ga zo maar door. De partner lijkt soms ineens voor het gevoel ook veel slechter of juist leuker dan eerst.

Bijna automatisch en onbewust worden de minder aantrekkelijke kanten van de partner uitvergroot, al is het alleen maar om de echtscheiding emotioneel makkelijker te kunnen verwerken. Na de scheiding zou je verwachten dat de partner en het leven verandert, echter een scheiding maakt situaties die in het huwelijk speelden niet ineens anders.

Eenmaal geconfronteerd met een scheiding kan de partner ook ineens wel “veranderen” en plotseling alles in het werk stellen om ineens wel de perfecte partner of ouder te zijn.

Er zal dan alsnog een keuze gemaakt kunnen worden om het opnieuw te proberen samen, maar het kan ook leiden tot irritatie vanwege de vraag waarom de partner nu ineens wel kan veranderen.

Na de scheiding moeten er ineens twee huishoudens bekostigd worden van hetzelfde inkomen, wat financiële stress meebrengt en wat een grond kan zijn voor strijd en verwijten.

Dat jij en je partner ineens niet meer van elkaar schijnen te houden kan als een schok komen voor een van beiden. Scheiden is een dramatische, emotionele periode, waarin onvoorziene veranderingen negatiever kunnen lijken en reden kunnen zijn om alsnog een vechtscheiding in te leiden.

Als iedereen zich bewust zou zijn wat een vechtscheiding met zich meebrengt, inclusief de lastige, emotionele en lange(re) dure procedure, dan zou het vast een stuk minder voor komen. Eenmaal in een vechtscheiding is er nooit even de tijd of gelegenheid om het even rustig aan te doen, te relativieren en/of de scheiding te verwerken.

Vaak uit wraakgevoelens, of wanneer de verlate partner zich ernstig benadeeld voelt misgund de ex partner de ander een nieuw leven of een nieuwe relatie. Ze willen er zelfs niet eens aan denken dat de nieuwe partner beter, leuker of knapper is, of dat de nieuwe liefde van hun ex de baas gaat spelen over de kinderen.

Wanneer de relatie tussen de nieuwe ouder en de kinderen goed is, kan jaloezie een bepalende factor zijn om alsnog heel boos te worden.

Vaak spelen vrienden, vriendinnen, collega's, of familie een grote rol. Zij horen vaak maar een kant van het verhaal en gevraagd of ongevraagd hebben ook zij een mening en wordt er al snel een oordeel geveld en raad gegeven. De raadgever die misschien zelf wel in een slechte relatie zit of heeft gezeten kan goedbedoelde, maar verkeerde adviezen geven, die de situatie kunnen verslechteren.

Het is dus voor elke partner verstandiger om eerst zelf naar een therapeut of onafhankelijke deskundige te gaan in plaats van naar de voor de hand liggende vader, moeder, kennis, vriend of vriendin. De drempel is dan wel wat hoger maar het zal zeker bijdragen om een onpartijdige blik te krijgen op de situatie.

Wanneer er kinderen in het spel zijn worden deze vaak ingezet als munitie om de ex te kunnen bestoken. Niet altijd om zelf voor de kinderen te willen zorgen, maar vooral om het de ander niet te gunnen. Dat de kinderen hiervan ernstig de dupe zijn wordt in de wraakgevoelens vaak niet gerealiseerd.

Het vechten

Ook financieel kan de verlate partner zich benadeeld voelen en zal dan proberen om zoveel mogelijk binnen te slepen. Dit begint dan meestal met de inboedel maar slaat al snel over naar de bankrekeningen en spaartegoeden. Om dit te bewerkstelligen wordt dan al snel een voorlopige voorziening aangevraagd bij de rechtbank waarbij niet zelden (te) hoog wordt ingezet.

De verlate partner die zelf minder of niets verdiende zal op basis van de “behoefte” een bedrag aan onderhoud en dus alimentatie eisen, welke wellicht niet op reële gronden gebaseerd is. Veel exen beginnen meteen op het internet te zoeken en verdwalen al snel in de vele verschillende mening vormende sites.

Ook de gratis mogelijkheden om via het internet partner of kinderalimentatie uit te rekenen kunnen misleidend zijn. Dit zijn globale algemene berekeningen, waarbij vaak geen rekening wordt gehouden met persoonlijke of uitzonderingssituaties die de bedragen behoorlijk hoger of lager kunnen maken.